

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXXIV. De voto, & voti redemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63277)

XXXII. De conversione conjugiorum

Religionis professio, de qua proximo dictum fuit, etiam a persona confieri potest. Sed hic notetur distinctio, enim hoc contingit ante matrimonium summatum & carnis commixtionem post. Priori casu etiam altero invito monasterium eligere potest: remanens in seculo non prohibetur ad secunda transire. c. 2. Posteriori casu opus est, uterque conjugum monasterio se dedice: uno monasterium eligente, alter nulla conversationis suspitione vel infamia non continentiam ultro promittat. can. 8, utroque casu dicuntur conjugati converti; quoniam a vita seculari ad religiosam convertuntur.

XXXIII. De conversione infidelium.

Alia est conversio infidelium, qui ab fidelite ad fidem Christianam convertuntur.

XXXIV. De voto, & voti redempcio-

1 Secunda quæstio est, quomodo obligatur quis ad religionis habitum assumendum? **2** Obligatur voti emissione. §. Votum ei cuius rei facienda vel non facienda Deo id pollicitatio. §. Dividitur autem in necessarium, & voluntarium. Necessarium voto,

titur, quod fit in baptismo, dum is, qui ba-
natur, Satanæ & ejus operibus renunciat,
se fidelem fore, & divina præcepta servatu-
m promittit. Inf. q. 1. c. Spirit. Sanctus. 39.
¶ 32. q. 8. c. non solum.
¶ 17. q. 1. c. 1. & 2. ¶ 32. q. 8. c. non solum.
Hoc subdividitur in simplex, quod solemni- 4
tate vacat, & solemne, quod per susceptionem
ordinis, vel per expressam aut tacitam
probatae religionis professionem est solemni-
tum. Inf. qui cler. vel voven. c. 3. & lib. 6. b.
¶ 1. un. §. Hæc vota voluntaria dicuntur 5
votatione initii habita, quia nemo vovere co-
gitur: sed semel facta obligant jure divino.
Num. c. 30. & Deut. c. 13. & Psal. 75. & jure
canonico. ca. 7. vers. sane. & jure civili D. d.
pollic. lib. 2. §. Ergo necesse est hæc vota im-
plere, exceptis certis casibus. I. Si vovens non
habeat liberam voluntatem vovendi, ut si im-
pubes voveat sine consensu parentis, vel tuto-
ris. 20. q. 2. c. 1. & 2. II. Si sit votum turpe, ac
rei illicitæ. 16. q. 4. c. in malis. 5. III. Si quis 6
simpliciter dixerit se velle fieri monachum,
sec ad aliquem ulteriore actum processit.
13. & 17. q. 1. in fin. & q. 2. c. 1. IV. Si condi-
cio, sub qua quis vovit, non sit impleta. 32. q. 8.
c. non

& non solum in fin. V. Si ex iusta causa, perioris auctoritate interveniente vincere redemptum, vel mutatum. c. 1, 2, 7, 6, 10, quo e ta 9. vel dilatum. c. 5. c. quod super solutæ sunt quæstiones duæ de regulari monachis, videlicet quibus modis ea, quibus modis obligentur ad regulam piendam.

XXXV. De statu monachorum, § 1. Intra-

1 **T**ertia quæstio est, quis sit status qui jam monachi vel regulares facti, placu 2 **§.** Sciendum est, ea, quæ ad statum perditos reli duplice distinctionem recipere. I. Quacunq;dam sunt necessario observanda, ita ut inquit quidem Papa adversus ea dispensare possunt atque hæc sunt tria, quæ vocantur substantia, nempe propriæ voluntatis renunciatio, proprietatis abdicatio, & castitatis ob vatio: alia sunt, in quibus dispensatio admittitur, ut propriæ regulæ observatio in vestimentis, cibo sumendo, & cæteris ad regulæ pertinentibus. c. 6. II. Alia sunt communio: canonici regularibus & monachis, ut ea, quæ No substantialia vocari dixi: alia sunt monachorum propria, quia regulares canonici leano, viunt regulæ laxiori, ideoque facilius ad horum gimen Ecclesiæ assumuntur. cap. 5 §. Ut autem status conservetur, id est, ut regula obser tur, jure cautum est, ut in singulis regisive pro